

Wodaabé-fest: De unge mænd optræder med dans og sang ved Kaoumaram, oktober 2007
(foto: Isabelle Grignon)

Festen i Kaoumaram

- af Hamidou Maina Ali
oversat af Isabelle Grignon

Sameksistens i Kaoumaram, GtU's projekt som føres ud i livet af den lokale NGO, Initiatives & Actions i Maïné-Soroa i det østlige Niger, er nu i sit tredje og sidste halvår. Wodaabeernes brønd er blevet en realitet. Indvielsen blev fejret af hundredvis af wodaabé- og fulbé-kvægavlere i oktober 2007.

Forberedelserne

Lige siden september har oplysningen cirkuleret: Alle wodaabeer fra Diffa-regionen, Zinder og endda Nigeria, alle fulbeer omkring Kaoumaram, alle administrative og traditionelle myndigheder er inviteret til festen i Kaoumaram. Værten er Lamido Altiné Djao, den høvding som har ansvaret for den første wodaabé-brønd i hele regionen.

En uge før festen er mange unge wodaabeer allerede ankommet, både drenge og piger. De fordriver tiden med at sminke sig, synge og danse, og konversere. Flere ungdomsinstruktører for de

traditionelle lege er også ankommet, og de overvåger forberedelserne. Alle nyankomne deltager i modtagelsesforanstaltningerne: Unge mænd gør klar for gæsterne, fejer under træerne og henter vand, pigerne støder hirse, hjælper de ældre kvinder og bringer maden ud.

I & A's medlemmer bliver modtaget af Lamido Altiné
(foto: Isabelle Grignon)

Også omvandrende handelsmænd og kokkedamer har givet stævne i Kaoumaram – for hvor der festes, er der altid mulighed for handel, det ved de, der har gjort det til deres levebrød at opsøge dem. Og de kommer fra Mainé, Boulakouttou, N’Guel Kolo, Bara, Tangaraoua, Mainé ... De er der, før dagen står op og straks i gang med at slå deres bod op.

Festen

Så oprinder dagen for selve festen. Den strækker sig over tre dage – fra den 21. til den 23. oktober. Overalt er der stemning og liv. Der er kommet mange gæster, fra nær og fjern, blandt andet fra det fjerne Danmark i Europa, hvor GtU, som har skaffet finansiering fra Danida til projektet Sameksistens i Kaoumaram, hører til. Turisterne er kommet igennem Goondal Tours (I & A’s rejseafdeling).

Overalt optrædes der med dans og sange – fra solen går ned og ja, næsten indtil den står op igen. Det sørger grupper af unge wodaabé-mænd og -piger for. Men også fulbé-piger er der, og de optræder med deres sanglege. Støvet hvirvles højt og i tykke skyer! – som sikkert først vil lægge sig igen, når alle er gået til ro sidst på natten.

Mens ungdommen fester, har de ældre travlt med at hilse på hinanden. Nogle har ikke set hinanden i flere år, så gensynets time er også tid for at kondolere, dele sorg og glæder, fortælle om de vanskeligheder, ingen nomadekvægavler bliver skånet for - og tid for at fejre gorsé. Gorsé er navnet på barnedåbsfesten, der binder flere fødsler sammen. I denne anledning bliver der slagtet ti okser og 5 lam - og Lamido Altiné lover højt og helligt, at han vil gentage gorsé-ceremonien hvert år, for så vidt at han kan overkomme det.

En fulbé-høvding, ledsaget af nogle af sine mange ryttere, defilerer forbi Lamido Altiné for at vise respekt
(foto: Isabelle Grignon)

Så er festen slut. Afslutningen kommer, uden at der på noget tidspunkt opstod slagsmål eller dukkede andre trusler op. Alle wodaabeer, unge og gamle, samler sig omkring deres høvding, Lamido Altiné, som takker dem for deres

eksemplariske opførsel og deres ædle holdning. Han opmuntrer dem til at styrke båndene imellem sig og organisere sig som fredelskende samfund.

Kaoumaram, oktober 2007.

Læs mere om festen på side 20! Og nyd billederne side 18 og 19!